

U S T A W A

z dnia

o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych

Art. 1. Ustawa określa sposób ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych, uwzględniający rodzaj wykonywanej pracy oraz kwalifikacje wymagane przy jej wykonywaniu, oraz tryb przyznania wynagrodzenia.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) najniższe wynagrodzenie zasadnicze – najniższe miesięczne wynagrodzenie zasadnicze przysługujące pracownikowi zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w podmiocie leczniczym, obliczone w sposób określony w art. 3-5;
- 2) podmiot leczniczy – podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1-6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.¹⁾);
- 3) pracownik wykonujący zawód medyczny:
 - a) osoba wykonująca zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, która jest zatrudniona w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, z wyłączeniem lekarzy stażystów i lekarzy dentyistów stażystów, których wysokość wynagrodzenia określają odrębne przepisy,
 - b) osoba zatrudniona w ramach stosunku pracy w Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która bierze bezpośredni udział w wykonywaniu zadań Inspekcji polegających na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego, prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska, oraz na prowadzeniu działalności oświatowo-zdrowotnej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 904 i 960.

Art. 3. Najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty przeciętnego wynagrodzenia w rozumieniu art. 1 pkt 3a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008 oraz z 2016 r. poz. 1265) w roku poprzedzającym ustalenie.

Art. 4. Pracownikowi wykonującemu zawód medyczny zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługuje najniższe wynagrodzenie zasadnicze w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę, biorąc za podstawę najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustalone w sposób określony w art. 3.

Art. 5. Podmiot leczniczy dokonuje podwyższania wynagrodzenia pracownika wykonującego zawód medyczny, którego wynagrodzenie zasadnicze jest niższe od najniższego wynagrodzenia zasadniczego, w terminie do dnia 1 lipca każdego roku.

Art. 6. Kontrolę wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 5, przeprowadza:

- 1) podmiot tworzący w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej na zasadach określonych w tej ustawie;
- 2) Państwowa Inspekcja Pracy na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640, z późn. zm.²⁾).

Art. 7.1. Do dnia 31 grudnia 2021 r. podmiot leczniczy dokonuje podwyższania wynagrodzenia pracownika wykonującego zawód medyczny, którego wynagrodzenie zasadnicze jest niższe od najniższego wynagrodzenia zasadniczego, w terminie do dnia 1 lipca każdego roku, z uwzględnieniem następujących warunków:

- 1) sposób podwyższania wynagrodzenia ustalają, w drodze porozumienia, strony uprawnione w danym podmiocie leczniczym do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy, zwanego dalej „porozumieniem”;
- 2) podmiot leczniczy, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, zawiera porozumienie z pracownikiem wybranym przez pracowników podmiotu leczniczego do reprezentowania ich interesów;
- 3) porozumienie zawiera się corocznie w terminie do dnia 31 maja;
- 4) jeżeli porozumienie nie zostanie zawarte w terminie określonym w pkt 3, sposób podwyższenia wynagrodzenia ustala kierownik podmiotu leczniczego, w drodze

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240 oraz z 2016 r. poz. 543, 691, 868, 1165 i 1265.

zarządzenia, zwanego dalej „zarządzeniem”, nie później niż w okresie miesiąca od dnia upływu tego terminu;

- 5) ustalony w drodze porozumienia albo zarządzenia sposób podwyższenia wynagrodzenia uwzględnia sytuację i możliwości finansowe podmiotu leczniczego oraz zapewnia proporcjonalny dla każdej z grup zawodowych średni wzrost tego wynagrodzenia, przy czym:
- a) do dnia 1 lipca 2017 r. wynagrodzenie pracownika wykonującego zawód medyczny podwyższa się co najmniej o 10 % kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym, a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika,
 - b) do dnia 1 lipca 2018 r. wynagrodzenie pracownika wykonującego zawód medyczny podwyższa się co najmniej o 20 % kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym, a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika,
 - c) od dnia 2 lipca 2018 r. wynagrodzenie pracownika wykonującego zawód medyczny podwyższa się corocznie co najmniej o 20 % kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym, a wynagrodzeniem zasadniczym tego pracownika, do osiągnięcia najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Ustalony w drodze porozumienia albo zarządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 albo 4, sposób podwyższania wynagrodzenia osoby zajmującej stanowisko pielęgniarki lub położnej uwzględnia wzrost miesięcznego wynagrodzenia danej pielęgniarki albo położnej dokonany na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 137 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 8. W porozumieniu albo zarządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 albo 4, określa się również zasady podwyższania wynagrodzenia osoby zatrudnionej w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, niewykonującej zawodu medycznego, tak aby wynagrodzenie to odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Przepisy art. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. Do dnia 31 grudnia 2019 r. najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustala się jako iloczyn współczynnika pracy określonego w załączniku do ustawy i kwoty 3900 zł brutto.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1269, 1365, 1569, 1692, 1735, 1830, 1844, 1916, 1944 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65, 652, 960 i 1355.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

Z A Z G O D N O Ś Ć P O D
W Z G L E D E M M E R Y T O R Y C Y N Y M

DYREKTOR
Departamentu Dialogu Społecznego

Jakub Bydłoń

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Dialogu Społecznego

Alina Bud...

[Signature]
28.09.2016

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

[Signature]
Anna Miszczyk
radca prawny
28.09.2016

Załącznik do ustawy

WSPÓLCZYNNIKI PRACY

Lp.	Grupy zawodowe według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku	Współczynnik pracy
1	2	3
1.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację drugiego stopnia lub tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny	1,27
2.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację pierwszego stopnia w określonej dziedzinie medycyny	1,17
3.	Lekarz albo lekarz dentysta, bez specjalizacji	1,05
4.	Farmaceuci, fizjoterapeuci, diagnosty laboratoryjni albo inni pracownicy wykonujący zawody medyczne inne niż określone w lp. 1-3, wymagające wyższego wykształcenia i specjalizacji	1,05
5.	Farmaceuci, fizjoterapeuci, diagnosty laboratoryjni albo inni pracownicy wykonujący zawody medyczne inne niż określone w lp. 1-4, wymagające wyższego wykształcenia, bez specjalizacji	0,73
6.	Pielęgniarka lub położna z tytułem magistra, ze specjalizacją	1,05
7.	Pielęgniarka albo położna, ze specjalizacją	0,73
8.	Pielęgniarka albo położna, bez specjalizacji	0,64
9.	Fizjoterapeuci albo inni pracownicy wykonujący zawody medyczne inne niż określone w lp.1-8, wymagające średniego wykształcenia	0,64
10.	Pozostali pracownicy wykonujący zawody medyczne	0,525